

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى

و اینکه برای انسان بهره ای جز سعی و کوشش او نیست. _سوره نجم آیه ۳۹

ریز پردازنده های ARM

تحقیق حاضرگذری بسیار مختصر از معرفی ریزپردازنده های ARM است که با مطالعه کتب و برخی سایتها که در بخش منابع ذکر شده جمع آوری کردم تا دروازه ایی باشد برای ورود به دریای بی کران فناوری اطلاعات، خواهشمند است به این جرعه قناعت نکنید. و به دنبال کسب دانش و بکار گیری آن در جهت رفع نیازمندیها و پیشرفت جامعه باشید.

در کل این مجموعه سعی کردم مطالب قابل توجه و همچنین خالی از اشکالات معنایی و املائی باشد، اما قطعاً چنین نیست و تذکر علاقمندان به این مباحث موجب امتنان خواهد شد.

در پایان از شما خواننده محترم دعوت می کنم تحقیقات بعدی بنده را در وبلاگم به آدرس زیر دنبال کنید. و با نظرات ارزشمند خود یاریم نمایید. با تشکر

<http://www.Grengle.blog.ir>

مکن به فسق مباحثات زهدم مغروش

دلا، دلالت خیرت کنم به راه نجات

(حافظ)

زمستان ۱۳۹۴

Asma.kermani.g@gmail.com

فهرست مطالب

۱	آشنایی با معماری ARM
۲	بررسی فلسفه معماری ARM
۵	عملکرد معماری ARM
۶	حالت‌های کاری پردازنده ARM
۸	آرایش حافظه در پردازنده های ARM
۸	باسهای مورد استفاده در پردازنده های ARM
۹	خانواده های پردازنده و نگارش های معماری ARM
۱۳	زبان برنامه نویسی، کامپایلر و مفسرهای ARM
۱۵	بررسی کلی نسل‌های مختلف پردازنده های ARM
۱۹	سیستم عامل‌های ARM
۲۰	لیستی از ریزپردازنده های ARM
۲۲	منابع

آشنایی با معماری ARM

ARM نوعی از معماری پردازنده های کامپیوتری ۳۲ بیتی هستند که توسط شرکت انگلیسی ARM Holding (آرم هولدینگ) طراحی شده است. و هدف از طراحی این معماری، سادگی، توان عملیاتی بالا، پاسخ بی درنگ و کم بودن توان مصرفی پردازنده است. این پردازنده از دهه ۱۹۸۰ تا به امروز در اکثر تبلت و تلفن های هوشمند و دیگر ادوات جانبی که در بازار موجود می باشد. در حال توسعه است.

برنامه نویسی این تراشه ها را توسط برنامه های شی گرا برنامه ریزی می کنند. یکی از محبوب ترین پردازنده های ۳۲ بیتی رایج که ۸۰٪ بازار محصولات ۳۲ بیتی دنیا را به خود اختصاص داده است پردازنده ARM است. چرا که عملکرد این تراشه ها نسبت به انواع دیگر پروسسورهای هم تراز، دارای کیفیت و قدرت بالاتری می باشند.

به طور کلی از مزایای پردازنده های ARM میتوان به موارد زیر اشاره نمود:

- سرعت بالا در کنار توان مصرفی پایین
- قیمت مناسب
- تنوع گسترده محصولات
- حجم کوچک هسته پردازنده که امکان استفاده از ادوات جانبی متعدد را در کنار هسته پردازشی در یک تراشه فراهم می کند.
- سازگاری پردازنده های جدید با تراشه های قبلی که امکان اجرای کدهای نوشته شده روی یک پردازنده را بر روی پردازنده های جدید مهیا می سازد.
- در دسترس بودن ابزارهای توسعه متعدد.

ARM مخفف Advanced RISC Machine و منطبق بر طراحی RISC است. اما RISC به چه معناست؟ چرا از طراحی RISC در معماری آرم استفاده می کنیم؟ و چرا این معماری تا این اندازه محبوب شده و دنیای دستگاه های قابل حمل را تحت کنترل خود قرار داده است؟ در ادامه توضیح خواهیم داد.

بررسی فلسفه معماری ARM

به صورت کلی و در دنیای سخت افزار از ابتدا تا کنون شاهد سیستم های بسیار قدرتمندی هستیم ، دو نوع فلسفه معماری برای پردازش دستور العمل ها وجود دارد که اولی RISC و دومی CISC نام دارد. اساس این دستور العمل ها به صورت زیر است.

معماری ریسک در واقع نوعی از طراحی CPU است که پایه و اساس آن، ساده سازی دستورات است که منجر به بازده بالا و سرعت بخشیدن به اجرای دستورات می شود. (پردازنده ای که براساس این طراحی ساخته می شود را RISC بخوانید ریسک می نامند).

مهمترین و معروفترین معماری که براساس RISC طراحی شده، ARM است.

ایده اصلی RISC اولین بار توسط جان کوکی از شرکت IBM و در سال ۱۹۷۴ شکل گرفت، نظریه او به این موضوع اشاره داشت که یک کامپیوتر تنها از ۲۰ درصد از دستورات نیاز دارد و ۸۰ درصد دیگر، دستورات غیرضروری هستند. پردازنده‌های ساخته شده براساس این طراحی از دستورات کمی پشتیبانی می‌کنند به این ترتیب به ترانزیستور کمتری نیز نیاز دارند و ساخت آنها نیز کم هزینه است. با کاهش تعداد ترانزیستورها و اجرای دستورات کمتر، پردازنده در زمان کمتری دستورات را پردازش می‌کند. کمی بعد اصطلاح RISC توسط یک استاد دانشگاه کالیفرنیا به نام دیوید پترسون ایجاد شد.

اکثر طراحی‌های مبتنی بر معماری ریسک دارای خواص زیر هستند: زمان اجرای یک چرخه‌ای / استفاده از روش خط لوله‌ای / تعداد زیاد ثبات‌ها.

درست نقطه مقابل ریسک، طراحی دیگری با نام CISC وجود دارد که مخفف Complex Instruction Set Computing یا مجموعه دستورات پیچیده است که معماری ۸۶X اینتل براساس آن طراحی شده و پردازنده کامپیوترهای رومیزی و لپ تاپ‌ها و بسیاری از ابزارهای دیگر از آن بهره می‌برند. ایده اصلی طراحی CISC این است که برنامه نویسان ساده‌تر بتوانند نرم‌افزارهای خود را تولید کنند و دستورات را ساده‌تر به CPU ارجاع دهند. به لطف پشتیبانی اینتل و تولیدکنندگان نرم‌افزار، CISC به شدت محبوب شد و تمام کامپیوترها از پردازنده مبتنی بر این طراحی بهره بردند. برخی تصور می‌کنند که ریسک قادر به اجرای دستورات زیاد نیست اما در حقیقت ریسک به اندازه سیسک می‌تواند دستورات مختلف را اجرا کند اما مهمترین تفاوت این دو در این است در طراحی ریسک انجام یک عملیات پیچیده در قالب چندین دستور ساده به پردازنده ارسال می‌شود و پردازنده دستورات ساده را به سرعت و در یک زمان مشخص پردازش نموده و نتیجه را باز می‌گرداند. معمولا در ریسک در هر سیکل، پردازنده یک دستور را اجرا می‌کند. اما در CISC مجموعه‌ای از دستورات پیچیده بوده و بصورت فشرده و با آدرس دهی مختلف به یکباره پردازش می‌شوند. مثل اعداد اعشاری یا تقسیم در طراحی RISC وجود ندارند. از آنجایی که دستورات در RISC ساده‌تر هستند پس سریعتر اجرا می‌شوند و همچنین پردازنده‌های که بر اساس RISC ساخته می

شوند بر خلاف CISC تعداد دستورات کمتری دارند به این ترتیب به ترانزیستور کمتری نیز نیاز دارند ساخت ترانزیستورها کم هزینه است. با کاهش تعداد ترانزیستورها و اجرای دستورات کمتر، پردازنده، در زمان کمتری دستورات را پردازش می‌کند. ترانزیستور کمتر هم یعنی دمای کمتر، مصرف برق پایین‌تر و در نتیجه طول عمر باتری بیشتری خواهیم داشت که این قابلیت برای موبایل، تبلت‌ها و دستگاه‌های قابل حمل (Portable) کاربرد بیشتری دارند.

یکی از تفاوت‌های عمده بین RISC و CISC نیز در نحوه دسترسی به حافظه و ذخیره و اجرای اطلاعات بر روی آن است. در ریسک دسترسی به حافظه تنها از طریق دستورالعمل‌های خاصی قابل انجام است و به عنوان مثال نمی‌توان از بخشی از دستور add به حافظه دسترسی داشت. علاوه بر ARM شرکت‌های بسیار دیگری از جمله ARC, AMD 29k, Intel i860 و غیره از طراحی RISC برای ساخت پردازنده استفاده می‌کنند، اما به لطف گسترش تلفن و تبلت‌ها، معماری ARM به عنوان برجسته‌ترین معماری مبتنی بر RISC شناخته می‌شود. لازم است بدانید که کامپیوترهای اولیه مک نیز از پردازنده مبتنی بر RISC بهره می‌بردند. اما در واقع پردازنده‌های CISC بسیار سریعتر و پرقدرت‌تر از RISC‌ها هستند و قادر به پردازش امور سنگین می‌باشند اما در عوض گران‌قیمت‌تر، پرمصرف‌تر بوده و دمای بیشتری نیز تولید می‌کنند. در CISC تمرکز بر روی سخت‌افزار است و در RISC بر روی نرم‌افزار، در CISC دستورات بصورت پیچیده به پردازنده ارسال می‌شوند ولی در RISC دستورات ساده هستند. پس کدهای نرم‌افزارهای سازگار با RISC طولانی‌تر ولی کدهای مربوط به نرم‌افزارهای CISC کوتاه‌تر و پیچیده‌تر هستند. البته این بدین معنا نیست که مثلاً اگر قرار است برای اندروید یا iOS برنامه بنویسید باید چند هزار خط بیشتر از معادل کامپیوتر ویندوزی آن کد نویسی کنید، در واقع کامپایلرها کدها را به دستورات کوچک زیاد تبدیل می‌کنند و برنامه نویس به سختی متوجه نوع پردازش دستورات می‌شود. اگر خواهیم در مورد این دو طراحی صحبت کنیم بحث پیچیده و کسل‌کننده خواهد شد پس به همین جا بسنده می‌کنیم.

عملکرد معماری ARM

کمپانی‌ها برای استفاده از معماری آرم باید گواهی مربوط به آن را از شرکت ARM Holder دریافت کنند. کمپانی‌ها از این معماری در ساخت پردازنده‌های مورد نظر خود بهره برده و در نهایت یا یکپارچه سازی آن با واحد پردازش گرافیک (GPU)، حافظه رم و قسمت کنترلر باند رادیویی (در تلفن‌های هوشمند) سیستم -روی- یک-چیپ خود را می‌سازند. سیستم-روی-یک-چیپ (System on a Chip) که آن را به اختصار SoC می‌نامند در واقع یک تراشه است که در آن پردازنده اصلی (CPU)، پردازنده گرافیک (GPU)، حافظه رم، کنترلرهای ورودی و خروجی و بعضا کنترلر باند رادیویی قرار دارند. پس لازم است بدانید که کل SoC براساس معماری ARM تولید نمی‌شود و تنها بخش CPU آن بر مبنای معماری ARM طراحی و تولید می‌گردد. پس این باور که فلان SoC براساس معماری ARM ساخته شده، اشتباه است و بخش پردازنده اصلی اکثر SoCها براساس یکی از طراح‌های معماری ARM ساخته می‌شوند. از جمله سیستم-روی-یک-چیپ‌هایی که هسته اصلی آن‌ها براساس معماری ARM طراحی شده‌اند می‌توان به ۳ نسل اول تگرا انویدیا، Quatro شرکت CSRT، نوا شرکت اریکسون، OMAP شرکت تکزاس، Exynos شرکت سامسونگ و Ax شرکت اپل اشاره کرد. این شرکت‌ها از معماری ARM و همچنین معماری یکی از هسته‌های طراحی شده توسط این شرکت بهره برده‌اند. بنابر این شرکت‌ها می‌توانند گواهی استفاده از معماری ARM را تهیه کرده و سپس بر اساس آن هسته سفارشی مورد نظرشان را طراحی کنند یعنی هسته CPU خودشان را براساس معماری یکی از خانواده‌های ARM، طراحی کنند. همانطور که پیش‌تر اشاره کردیم، ARM گواهی استفاده از معماری خود را به شرکت‌های دیگر می‌دهد، کمپانی‌هایی که در حال حاضر گواهی استفاده از ARM را دارند عبارتند از، AMD: آلکاتل، اپل، AppliedMicro, Atmel, Broadcom, Cirrus Logic, CSR plc, Digital Equipment Corporation, Ember, Energy Micro, Freescale, فوجیتسو، Fuzhou Rockchip، هواوی، اینتل، توسط شرکت‌های زیر شاخه، ال جی، Marvell Technology Group, Microsemi، مایکروسافت،

، NEC، نینتندو، Nuvoton، انویدیا، ON، Oki، NXP (formerly Philips Semiconductor)، Renesas، Research In Motion، کوالکام، Semiconductor، پاناسونیک، شارپ، Silicon Labs، سونی، اریکسون، Texas Instruments، Symbios Logic، STMicroelectronics، توشیبا، یاماها هستند

معماری ARM روی دستورالعمل های ۳۲ بیتی پردازش می کند. و یک چیپ ست ARM می تواند شامل چندین کنترلر خارجی، یک پردازنده سیگنال دیجیتال و مقداری حافظه مجتمع شده همراه با یک هسته ARM باشد. و از آنجایی که این معماری بر اساس طراحی RISC بنا شده، هسته اصلی CPU نیاز به ۳۵ هزار ترانزیستور دارد و همین باعث می شود که پردازنده بسیار کم مصرف شود، کم تر داغ کند و نیازی به خنک کننده یا فن نداشته باشد این در حالی است که پردازنده های معمولی رایج x86 که بر اساس CISC طراحی شده اند حداقل نیاز به میلیون ها ترانزیستور دارند. لذا مصرف بسیار پایین انرژی در پردازنده های مبتنی بر ARM یکی از فاکتورهای مهمی است که در وسایل همراه مورد توجه قرار می گیرد. و سازندگان چنین وسایلی همواره تمایل دارند از قطعاتی با مصرف توان پایین تر در محصولات خود استفاده کنند.

از جمله مزایای تراشه های ARM ارتباط آسان با انواع مختلف وسایل جانبی (همانند USB، Ethernet، نمایشگرهای LCD، کارت های حافظه و...) است.

حالت های کاری پردازنده ARM

ریزپردازنده های ARM دارای هفت مُد کاری شامل User، System، FIQ، Supervisor، Abort، IRQ و Undefined هستند. در حالت عادی پردازنده در مُد کاربری بوده و در حال اجرای برنامه کاربر می باشد. این حالت نسبت به دیگر حالتها از اولویت کمتری برخوردار است. در این حالت ۱۸ رجیستر ۳۲ بیتی در دسترس است که از این تعداد، ۱۶ رجیستر جهت انجام محاسبات و ۲ رجیستر به عنوان وضعیت مورد استفاده قرار می گیرند.

همانگونه که اشاره شد، پردازنده ARM دارای هفت مُد کاری است. این حالت‌ها توسط ۵ بیت کم ارزش رجیستر CPSR تعیین می‌گردد. این رجیستر عملکرد CPU را گزارش کرده و یا کنترل می‌نماید. چهار بیت پر ارزش پرچم‌هایی هستند که پس از اجرای دستورالعمل‌ها بوسیله CPU تغییر پیدا می‌کنند. همچنین ۸ بیت کم ارزش توسط برنامه قابل کنترل هستند.

رجیستر دیگری به نام SPSR در هنگام تغییر حالت کاری پردازنده، مقدار رجیستر CPSR را ذخیره می‌نماید. این کار مختص پردازنده ARM است. یعنی در هنگام تغییر حالت کاری – مثلاً وقوع وقفه – رجیستر وضعیت ذخیره می‌گردد. این کار سرعت پاسخگویی به رخدادها را افزایش میدهد.

در زیر به معرفی مختصر هریک از این حالات کاری می‌پردازیم:

۱. User Mode: در این حالت کد کاربر اجرا میشود و بیت‌های کنترلی در رجیستر CPSR قابل تغییر نیستند. در این حالت تنها در صورت وقوع یک رخداد حالت کاری پردازنده تغییر می‌کند.
۲. FIQ Mode: این حالت به منظور پاسخ دهی سریع به وقفه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد.
۳. IRQ Mode: در این حالت از وقفه‌های عادی پشتیبانی می‌شود.
۴. Supervisor Mode: در این حالت امکان پشتیبانی از هسته سیستم عامل وجود دارد.
۵. System Mode: در سیستم‌های ساده که نیازی به سیستم عامل ندارد، از این حالت به منظور تغییر در بیت‌های کنترلی رجیستر CPSR استفاده می‌گردد.
۶. Abort Mode: در صورتیکه دستورات و یا اطلاعات در ناحیه غیر معتبری از حافظه قرار گیرند، این رخداد صورت می‌پذیرد.
۷. Undefined Mode: اگر دستوری که از حافظه خوانده می‌شود، قابل بازگشایی [۲] نباشد، این حالت رخ خواهد داد.

آرایش حافظه در پردازنده ARM

حافظه مورد استفاده در پردازنده ARM مجموعه‌ای از بایت‌هاست که به صورت تک بایتی، دو بایتی و چهار بایتی قابل دسترسی است. این اطلاعات به دو صورت زیر می‌توانند مورد استفاده قرار گیرند:

Big Endian : در این حالت پر ارزش‌ترین بایت، در کم‌ارزش‌ترین آدرس قرار می‌گیرد.

Little Endian : در این حالت کم‌ارزش‌ترین بایت در کمترین آدرس قرار می‌گیرد.

باس‌های مورد استفاده در پردازنده‌های ARM

با توجه به معماری تعریف شده جهت میکروکنترلرهای پیشرفته، باس‌های پردازنده ARM به طور کلی به دو دسته زیر تقسیم می‌شوند:

- باس مورد استفاده در ادوات پیشرفته و پرسرعت سیستم

- باس مورد استفاده در ادوات جانبی و کم سرعت سیستم

در این ریزپردازنده باس به نام **AHB** وجود دارد که به منظور اتصال پردازنده با حافظه و قطعات پرسرعت تراشه مورد استفاده قرار می‌گیرد. این باس دارای پهنای باند زیادی است و می‌تواند جهت انتقال حجم زیادی از داده‌ها مورد استفاده قرار گیرد. باس دیگری به نام **APB** وجود دارد که دارای پهنای باند کمتری است و به منظور ایجاد ارتباط با ادوات جانبی به کار می‌رود. یک پل، به عنوان واسطه میان باس **AHB** و باس **APB** قرار گرفته است. دلیل عدم استفاده از باس **AHB** برای ارتباط با ادوات جانبی این است که اولاً افزوده شدن ادوات جانبی به باس باعث بارگذاری بیشتر بر روی باس خواهد شد و توان مصرفی بالا خواهد رفت و کارایی پایین می‌آید. ثانیاً، با افزوده شدن ادوات جانبی، کارایی باس به کندترین وسیله روی باس محدود خواهد شد.

باس AHB در موارد زیر به کار می‌رود:

- ارتباط با حافظه داخلی تراشه

- ارتباط با حافظه خارجی

خانواده های پردازنده و نگارش (Version) های معماری ARM :

در طی سال‌ها، شرکت ARM توسعه پردازنده‌های جدید خود و بلوک‌های سیستمی را ادامه داده است این پردازنده‌ها به صورت گسترده در محصولاتمانند تلفن‌های هوشمند مورد استفاده قرار گرفته‌اند. در طول زمان، سیر تکاملی قابلیت‌ها، توسعه نرم‌افزاری و سخت‌افزاری پردازنده‌ها، منجر به ارائه نسخه‌های پی در پی و مختلف از معماری ARM شده است. ذکر این نکته ضروری است که شماره نسخه‌های معماری، مستقل از اسامی پردازنده‌ها است. به عنوان مثال پردازنده ARM7TMDI از نسخه معماری ARMv4 استفاده می‌کند. تعداد زیاد و متنوعی از پردازنده ARM موجود می‌باشد که هر کدام دارای توانایی، ویژگی و پیاده‌سازی متفاوتی می‌باشند ولی همه آنها با رابط دستورالعمل و خصوصیات مشابه توصیف می‌شوند (دستورالعمل، روش عمل و ...). که در تمام پردازنده پشتیبانی می‌شود. نگارش های معماری ARM بصورت پیوسته توسعه پیدا کرده و با ARMvX نام گذاری شده است (X شماره نگارش (Version) معماری).

خانواده پردازنده ARM به گروه های متعددی تقسیم می‌شوند که بصورت پیوسته نام گذاری شده اند، از خانواده ARM1(1985) شروع شده و تا ARM11(2002) ادامه یافته، و توسعه های بعدی با تغییر نام به Cortex2005) توسعه داده شده (Cortex-X).

هر خانواده جدید با معرفی پردازنده های جدید با بهبود طراحی، افزایش کارایی و ویژگی های جدید همراه می‌باشد.

پس یک "dual Cortex-A9, based on ARMv7" یک پردازنده با دو هسته Coretx-A9 می‌باشد که مبتنی بر معماری نگارش (Version7) می‌باشد، در واقع نام فنی برای این پردازنده Cortex-A9 MPCore بر پایه ARMv7 می‌باشد

نکته: بعضی اوقات اسم یک پردازنده را به اشتباه بیان می کنیم. به عنوان مثال: بعضی افراد ARM11 را یک پردازنده می نامند که این صحیح نمی باشد، بلکه در واقع ARM11 based on ARMv6 یک خانواده از پردازنده ها می باشد. در صورتی که ARM1136، ARM1156 یا ARM1176 را می توان یک پردازنده مبتنی بر خانواده ARM11 نامید.

پسوندها :

تا قبل از خانواده ARM1.Cortex تا ARM9 با یکسری پسوندها مشخص می شدند که هرکدام یک سری خصوصیت را در زیرتعدادی مثال آورده شده است:

خصوصیت را تعریف می کرد.

○ F: اشاره به پشتیبانی از واحد VFP (Vector Floating Point) دارد.

○ T یا T2: پردازنده قادر است از دستورالعمل کدگذاری Thumb یا Thumb2 استفاده کند.

○ DMI : Debug, enhanced Multiplier, embedded Ice

○ E : DSP-like Extensions

○ J : Jazelle

○ S : Synthesizable

○ Z : TrustZone extension

شماره های پسوند اشاره به خصوصیات سخت افزاری پردازنده دارد. به عنوان مثال شماره ۱ و ۲ و ۳ و ۴ و ۶ بیانگر (X خانواده پردازنده):

○ ARMx1z : Cache and MMU

○ ARMx2z : Cache, MMU, with "Process ID" support

○ ARMx3z, ARMx5z, ARMx7z : Cache, MMU, with physical address tagging

○ ARMx4z : Cache and MPU (protection unit, no virtual memory)

○ ARMx6z : Write buffer but no caches

در ضمن برای بعضی از نگارش (Version) های معماری هم پسوندها اضافه می شود. به عنوان مثال (ARMv4T)

(T: Thumb

هر معماری هم می تواند شامل انواع متفاوت پردازنده ها با پیاده سازی متفاوت باشد. در کل پردازنده های ARM به چهار گروه کلی تقسیم می شود، که هر گروه برای کاربرد خاصی توسعه داده شده است :

- پردازنده های Classic
- گروه پردازنده های Embedded (توکار)
- گروه پردازنده های کاربردی (Application processor)
- گروه پردازنده های خاص امنیتی (Secure-Core)

گروه پردازنده های Classic

گروه پردازنده های Classic (مطابق بهترین نمونه): پردازنده های کلاسیک یک نمونه ایده آل برای افرادی است که می خواهند راه کارهای (نیازمند به پردازنده) ارزان قیمت و کاربردی برای پروژه ها و سازمان خود داشته باشند. این سری ARM دارای توانایی های بالا و کاربرد وسیعی می باشد، همچنین منابع وسیعی برای طراحی سخت افزار و نرم افزار برای این سری موجود می باشد، به همین دلیل سالانه میلیاردها تراشه از این سری در سطح دنیا به فروش می رسد.

خانواده های سری کلاسیک:

- ARM7 : خانواده پردازنده های کلاسیک برای اهداف و کاربرد های عمومی (مشابه میکروکنترلر های AVR و ...)
- ARM9 : محبوبترین خانواده پردازنده ها مبتنی بر معماری ARMv5 (بدلیل منابع فراوان، قیمت ارزان، پشتیبانی از سیستم عامل های پیچیده (Linux, Windows embedded) ...)
- ARM11 : سری با توانایی بالا و کاربرد زیاد در گروه کلاسیک (به دلیل پشتیبانی از کارهای گرافیکی به صورت سخت افزاری و ...)، توانایی پشتیبانی از واحد پردازنده چند رسانه ای (NEON DSP) کاربرد های پردازنده های سری کلاسیک در کنترل کننده های ساده، پایش اطلاعات، گوشی های موبایل، و همچنین در کاربردهای نظامی، پزشکی و صنعتی نیز استفاده می شود.

گروه پردازنده های Embedded (توکار)

این گروه برای کاربردهای Real-Time (سیستم بازدهی فوری) طراحی شده است و تمرکز آن بر روی سیستم هایی است که نیازمند رفتار های Real-Time می باشد، با قابلیت اجرای سیستم عامل های RTOS(QNX,..) و نرم افزار های توسعه داده شده توسط کاربر.

خانواده های سری: Embedded

• سری: Cortex-M (M:Microcontroller)

بر پایه میکروکنترهای ارزان قیمت و جهت کاربردهای تک منظوره می باشد. کاربرد این سری در سنسورهای هوشمند، Mixed signal devices و ... می باشد.

• سری: Cortex-R (R:Real-Time)

این سری یک نمونه استثنائی برای سیستم های Real-Time با راندمان بسیار بالا می باشد. کاربرد این سری در سنسور کنترلرهای شبکه های بی سیم و باسیم، دستگاه های ذخیره سازی اطلاعات و ... می باشد.

گروه پردازنده های کاربردی (Application processor)

سری پردازنده های با راندمان بسیار بالا برای اجرای سیستم عامل های با رابط گرافیکی بالا، که این پردازنده ها می توانند یک هسته ای یا چند هسته ای باشند و با فرکانس کاری بالای ۲ Ghz کار کنند، همچنین می توانند دارای واحد اختیاری پردازنده چند رسانه (NEON)(DSP) باشند. به عنوان مثال سیستم عامل های پیچیده ای همچون Microsoft, Chrome, Android, Linux (Windows (CE/Embedded یا رابط کاربری پیچیده قابل اجرا می باشد.

خانواده سری: Cortex-A(A:Application)

هدف عمده آن اجرای سیستم عامل های پیچیده یا رابط گرافیکی پیچیده می باشد. کاربرد این سری پردازنده ها در گوشی های هوشمند، تلوزیون های دیجیتال و ... می باشد.

- Smartphones
- Feature Phones
- Smartbooks* / Netbooks / eReaders
- Advanced Personal Media Players
- Digital Television
- محدوده وسیعی از دستگاه کاربردی

گروه پردازنده های خاص امنیتی (Secure-Core)

این گروه برای هدف های خاص امنیتی و مرتبط طراحی شده است. به عنوان مثال کاربرد پردازنده های-Secure Core در :

- SIMs سیم کارت های موبایل
- Smart Cards
- Advanced Payment Systems
- Electronic Passports
- Electronic Ticketing and Transportation

زبان برنامه نویسی، کامپایلرها و مفسرهای ARM

برای برنامه نویسی این پردازنده از زبان های C و بیسیک و اسمبلی استفاده می شود. کلیه کامپایلرهای زبان اسمبلی برای این پردازنده رایگان هستند. برای زبان های C مثل خود C و ++C کامپایلرهای متعددی ارائه شده که کی از این کامپایلرها کامپایلر keil uvision است که در آن می توان به زبان های اسمبلی و C و ++C برنامه نوشت. نسخه رایگان این کامپایلر در اینترنت موجود است.

برای زبان بیسیک نیز کامپایلر بسکام arm وجود دارد.

کامپایلرها و مفسرهای ARM برای ARM کامپایلرها و مفسرهای زیادی ارائه شده است، زبان بر نامه نویسی اغلب این کامپایلرها C و ++C می باشد، در ادامه نام این کامپایلرها آمده است:

: IAR for ARM

قابلیت برنامه نویسی میکرو کنترلرهای ARM به زبانهای C و C++ و اسمبلی / امکان شبیه سازی برنامه نوشته شده / پشتیبانی از تمامی میکرو کنترلرهای ARM / دارای منابع آموزشی متوسط. / محیط حرفه ای و استفاده از ویرایش گر قوی

: CrossWorks for ARM

قابلیت برنامه نویسی میکرو کنترلرهای ARM به زبان اسمبلی و C / پشتیبانی از میکرو کنترلرهای که از ARM ۷ استفاده می کنند / محیط و ادیتور ساده / عدم شبیه سازی برنامه نوشته شده / دارای منابع آموزشی کم.

keil arm

قابلیت برنامه نویسی میکرو کنترلرهای ARM به زبانهای C و C++ و اسمبلی / امکان شبیه سازی برنامه نوشته شده / پشتیبانی از تمامی میکرو کنترلر های ARM / دارای منابع آموزشی متوسط. / محیط حرفه ای و استفاده از ویرایش گر قوی / یادگیری سریع نرم افزار /

WinArm

قابلیت برنامه نویسی میکرو کنترلرهای ARM به زبانهای C و C++ / عدم شبیه سازی برنامه نوشته شده / پشتیبانی از میکرو کنترلرهای که از ARM ۷ استفاده می کنند / دارای منابع آموزشی متوسط. / محیط حرفه ای و استفاده از ویرایش گر قوی / متن باز بودن نرم افزار و سایر امکانات جانبی

Flowcode ARM

قابلیت برنامه نویسی میکرو کنترلرهای ARM به زبان گرافیکی) بلوگ دیاگرامی (/ پشتیبانی از میکرو کنترلرهای که از ARM ۷ استفاده می کنند / دارای منابع آموزشی متوسط. / محیط ساده / امکان شبیه سازی برنامه نوشته شده / یادگیری آسان

قابلیت برنامه نویسی میکرو کنترلرهای ARM به زبان‌های C و C++ و اسمبلی / امکان شبیه‌سازی برنامه نوشته شده / پشتیبانی از تمامی میکرو کنترلرهای ARM

بررسی کلی نسل های مختلف پردازنده های ARM

قبل از بررسی نسل‌های این معماری یادآوری می‌شود. که شرکت ARM Holding خود تولیدکننده پردازنده نیست و همانطور که پیش تر بیان شد مجوز استفاده از معماری ARM را به شرکت‌های تولیدکننده تراشه می‌فروشد. و شرکت‌های سازنده تراشه، با افزودن ادوات جانبی موردنظر خود، میکروکنترلرهای متنوعی را به بازار عرضه می‌نمایند. و شرکت آرم هولدینگ تقریباً از این طریق کسب درآمد می‌کند.

اما موضوعی که باعث طراحی معماری آرم شد این بود که در اوایل دهه هشتاد میلادی، مهندسان شرکت معروف Acron Computer به این نتیجه رسیدن پردازنده‌هایی که طراحی می‌کنند معماری بسیار پیچیده دارند و برای طراحی یک پردازنده جدید به زمان زیادی نیاز دارند. بنابراین مهندسان این شرکت تصمیم گرفتند برای مصارف خود ریزپردازنده جدیدی طراحی کنند و معماری ARM را برای اولین بار در سال ۱۹۸۳ عرضه کردند. که از این زمان نسل اول معماری ARM آغاز می‌شود.

بررسی نسل‌های پردازنده های ARM به ترتیب زیر می‌باشد:

نسل اول معماری ARM: این معماری برای اولین بار در سال ۱۹۸۳ در شرکت آکرون عرضه شد که یک پردازنده ۲۶ بیتی و دارای کمتر از ۲۵ هزار ترانزیستور بودند و کارایی آن برابر یا حتی بالاتر از پردازنده شرکت اینتل که در آن زمان به تازگی معرفی شده بود، ارائه شد.

نسل دوم معماری ARM: در سال ۱۹۸۷ این معماری دارای حافظه نهان مجتمع شده درون پردازنده و با قابلیت پشتیبانی از کمک پردازنده ها (Coprocessors) عرضه شد. این پردازنده هم ۲۶ بیتی بود.

نسل سوم معماری ARM: با همکاری مشترکی بین اپل و آکرون برای طراحی پردازنده جدید آغاز شد. که این دو شرکت تصمیم گرفتند شرکت جدیدی به نام ARM تاسیس کنند که آرم مخفف عبارت (Advanced RISC Machines) است. این نسخه شامل ویژگی هایی مانند

- آدرس دهی ۳۲ بیتی که امکان آدرس دهی حجم بیشتری از حافظه را داشت،

- پشتیبانی از MMU

- دستورالعمل های ضرب ۶۴ بیتی (Multiply Accumulate)

این نسخه از معماری ARM در پردازنده های خانواده ARM 6 و ARM 7 به کار گرفته شده است.

نسل چهارم معماری ARM: در سال ۱۹۹۶ در دو نسخه ARMv4 و ARMv4T عرضه شد که ARMv4T دارای ویژگی جدید پشتیبانی از مجموعه دستورالعمل های به هم فشرده شانزده بیتی Thumb است. که این دستورالعمل های شانزده بیتی فشرده در زمان اجرا، از وضعیت فشرده خارج می شدند و به دستورالعمل های ARM سی و دو بیتی تبدیل می شود و این قابلیت موجب کاهش مصرف توان سیستم می شود که یک معیار بسیار مناسب برای سیستم های همراه به شمار می آید. کدهای Thumb در مقایسه با کدهای ARM سی و دو بیتی چهل درصد فضای کمتر اشغال می کنند، اما از لحاظ کارایی، کمی ضعیف تر عمل می کنند. این معماری در بیشتر پخش کننده های iPod شرکت اپل شامل iPod Classic مورد استفاده قرار می گیرد.

نسل پنجم معماری ARM : در سال ۱۹۹۹ پنجمین نسل معماری ARM عرضه شد. این نسل شامل دو نسخه TE و TEJ می شود. در نسخه TE ویژگی مجموعه دستورالعمل های به هم فشرده شانزده بیتی Thumb بهبود پیدا کرد و مجموعه دستورالعمل های پردازش سیگنال دیجیتال به معماری ARM افزوده شد. نسخه TEJ در سال ۲۰۰۰ عرضه شد و فناوری Jazelle را به پردازنده های مبتنی بر معماری ARM افزود. فناوری Jazell سخت افزاری است که به پردازنده های ARM اجازه می دهد تا «بایت کدهای» جاوا را اجرا کند. هسته های مبتنی بر این فناوری کدبیت های جاوا را هشت برابر نسبت به سیستم هایی که دارای چنین شتاب دهنده سخت افزاری نیستند، سریع تر اجرا می کنند. این فناوری علاوه بر افزایش کارایی موجب کاهش هشتاد درصدی مصرف توان در کاربردهای جاوا می شود. محبوب ترین کاربرد این معماری در پردازنده XScale شرکت اینتل است. این پردازنده در مدل متنوعی از وسایل پیشرفته شامل پردازنده های شبکه، گوشی های موبایل و PDA ها مورد استفاده قرار گرفته است

نسل ششم معماری ARM : در سال ۲۰۰۱ معرفی شد و شامل بسط مجموعه دستورالعمل های SIMD، بهبود مجموعه دستورالعمل های Thumb، فناوری Virtualisation TrustZone و پشتیبانی چندین پردازنده ای است. بسط مجموعه دستورالعمل های SIMD موجب بهبود کارایی در کاربردهای صوتی و تصویری می شود. گوشی های شرکت نوکیا (سری Nokia 5800، Nokia E71، Nokia E63، Nokia N97، Nokia E75، Nokia E51 و Nokia N81) دارای پردازنده ای مبتنی بر این معماری هستند

نسل هفتم معماری ARM : تمامی نسخه های نسل هفتم معماری ARM شامل فناوری Thumb 2 هستند. شرکت ARM علاوه بر سری های کلاسیک ARM7-9-11 معماری های دیگری نیز به بازار عرضه کرده است که بصورت گسترده در محصولات مختلف مصرفی استفاده می شود معماری هایی مانند سری های Cortex که معماری ARM در بیشتر پردازنده های خانواده

Cortex مورد استفاده قرار گرفته شده است ، سری های Cortex شامل سه نسخه معماری متمایز R ، A و M است. که در ادامه توضیح داده می شود:

نسخه A (application): برای کاربردهای با کارایی بالا طراحی شده است و معمولاً در ساخت تلفن های هوشمند و کامپیوترهای قابل حمل استفاده می شوند. این پردازنده ها نیاز به اجرای برنامه های کاربردی پیچیده مانند اجرای سیستم عامل های قدرتمندی مانند Linux ، Android و Windows CE که نیاز به توان پردازشی بالا و پشتیبانی از واحد مدیریت حافظه هستند دارند.

نسخه R (Real-Time): این پروفایل برای سیستم های تعبیه شده ای که به کارایی بلادرنگ نیاز دارند طراحی شده است. پردازنده های این گروه بلادرنگ و با کارایی بالا هستند. این محصولات در سیستم هایی مانند ترمز پیشرفته و کنترل کننده های هارد دیسک مورد استفاده قرار می گیرند. در این سیستم ها توان پردازشی بالا، پایداری زیاد و تأخیر کم بسیار حیاتی است.

نسخه M (Micro controller): برای سیستم های میکروکنترلری با ادوات جانبی متنوع طراحی شده است. این پروفایل کاربردهای ارزان قیمت را نشانده رفته است که در آنها، کارایی، توان پردازشی، قیمت، توان مصرفی، وقفه با تأخیر کم و سهولت در استفاده مهم و حیاتی هستند. نمونه ای از این سیستم ها، شامل کنترل کننده های صنعتی بلادرنگ می باشد.

نسخه های R و A این معماری شامل فناوری NEON نیز می شوند و در نهایت معماری ARM نسخه هفت شامل ویژگی هایی مانند مجموعه دستورالعمل های SIMD و بهبود پشتیبانی از اعداد ممیزی (ممیز شناور) است

انواع هسته های پردازنده سری ARM7 :

(1) ARM7TDMI رایج ترین هسته پردازنده ۳۲ بیتی با معماری RISK می باشد.

(2) ARM7TDMI-S: این هسته نسخه قابل سنتز ARM7TDMI است.

3: ARM720T این هسته علاوه بر ویژگی های هسته های بالا داری حافظه CASH و بخش مدیریت حافظه می باشد.

4) ARM7EJ-5: این هسته برخی از قابلیت های پیشرفته DSP را در خود دارد و برای کارهای پردازش سیگنال مناسب می باشد.

در سال ۲۰۱۱ نسل جدید ARMv8 رسماً معرفی شد و پشتیبانی از معماری ۶۴ بیتی به آن اضافه گردید. که در ARMv8 دستورات ۳۲ بیتی بر روی سیستم عامل ۶۴ بیتی قابل اجرا هستند و در آن سیستم عامل های ۳۲ بیتی نیز از طریق مجازی سازی ۶۴ بیتی اجرا می شوند.

در پردازنده های ARM بالاتر مانند ARM9 سیستم پردازش ۵ STAGE PIPELINE می باشد که عملیات خواندن و نوشتن از حافظه ها نیز جزء این عملیات قرار گرفته در ARM سیستم پردازش به صورت PIPELINE 6 STAGE است.

سیستم عامل های ARM

چه سیستم عامل هایی از ARM پشتیبانی می کنند؟

سیستم های شرکت **Acorn**: اولین سیستم عامل هایی که معماری ARM را پشتیبانی می کردند. کامپیوترهای شرکت آکرون بود که از سیستم عاملی بنام Arthur استفاده می کردند.

سیستم عامل های توکار: معماری ARM از طیف وسیعی از سیستم عامل های توکار استفاده می کند. سیستم عامل های توکار دارای خصوصیات زیر میباشند:

کم حجم (جمع و جور) باشند

در استفاده از منابع بهینه باشند

قابل اطمینان باشند

سیستم عامل های توکار مانند Windows CE, Windows RT, Symbian, ChibiOS/RT, FreeRTOS, eCos, Integrity, Nucleus PLUS, MicroC/OS-II, QNX, RTEMS, CoOS, BRTOS, RTXC Quadros, ThreadX, Unison Operating System, uTasker, VxWorks, MQX و OSE پشتیبانی می کند.

یونیکس: یونیکس و برخی از سیستم عامل های مبتنی بر یونیکس مانند 9, Plan Inferno, QNX و Solaris از ARM پشتیبانی می کنند.

لینوکس: بسیاری از توزیع های لینوکس از ARM پشتیبانی می کنند مثل اندروید که هسته آن لینوکس است که به تازگی هسته اصلی سیستم عامل (Kernel) خود را بروز کرده تا از ARMv8 پشتیبانی کند. و همچنین کروم گوگل، Linux، Arch، ساداسامسونگ، Debian، Fedora، OpenSuse، Ubuntu و WebOS اشاره کرد.

BSD: برخی از مشتقات BSD مانند OpenBSD و iOS و OS X اپل نیز از ARM پشتیبانی می کند.

ویندوز: معماری های 5, 6, ARMv و 7 از ویندوز CE که در ابزارهای صنعتی و PDA ها استفاده می شود، پشتیبانی می کند. ویندوز RT و ویندوز فون نیز از معماری ARMv7 پشتیبانی می کنند.

لیستی از ریزپردازنده های ARM

لیست زیر اسامی پردازنده های معرفی شده در سه نسخه معماری متمایز R، A و M که توسط ARM تا زمان ویرایش این تحقیق است، و همانطور که مشاهده می کنید آخرین پردازنده Cortex-A72 می باشد

CORTEX-A	Cortex-A72
	Cortex-A57
	Cortex-A53
	Cortex-A35
	Cortex-A17
	Cortex-A15
	Cortex-A9
	Cortex-A7
	Cortex-A5
	Cortex-A5
CORTEX-R	Cortex-R7
	Cortex-R5
	Cortex-R4
CORTEX-M	Cortex-M7
	Cortex-M4
	Cortex-M3
	Cortex-M1
	Cortex-M0+
	Cortex-M0
SECURCORE	SC000
	SC100
	SC300

greengle.blog.ir

منابع:

نسخه الکترونیکی کتاب "میکرو کنترلرهای ARM". نویسنده: شهاب الدین رفیعی

نسخه الکترونیکی کتاب "مرجع میکرو کنترلرهای ARM". نویسنده: سالار سهرابی

<http://www.magiran.com>

<http://www.civilica.com>

<http://www.arm.com>

<http://www.zoomit.ir>

<http://matlab1.ir>